

Må bli en sterkere faglig aktør

– Legeforeningen må ha en idé om hva slags plass de fagmedisinske foreningene skal få i foreningen for at den nye organisasjonen skal bli vellykket.

Det sier Bjarte Stubhaug. Han har sittet som representant for spesialforeningene i landsstyret i fire år og var leder i Norsk psykiatrisk forening, Legeforeningens største spesialforening, fra 1999 til 2005.

– Den faglige virksomheten må synliggjøres, og Legeforeningen må fremstå enda sterkere som en faglig aktør. Det må bli mer enn ord, og det må foreningen vise, understreker han. – Medlemmene må føle at Legeforeningen har ment noe med denne endringen, og at de fagmedisinske foreningene får noe igjen for den nye satsingen. Dersom Legeforeningen bare vil bli brukt som ekspedisjonsanstalt, tror jeg ikke vi har oppnådd noen endring, sier han.

Stubhaug mener at det først og fremst ligger på Legeforeningen å få til en god utvikling. – Hovedutfordringen blir å legge til rette for at de fagmedisinske foreningene blir trukket inn i et felles medisinsk utviklingsarbeide der både legerolle og legens funksjon, klinisk rolle, lederrolle, kompetansebehov, personlig fagutvikling og samarbeid mellom de ulike spesialiteter blir sammenvevd på en god måte, sier han.

To hovedutfordringer

Hva mener du er nødvendig for å få de fagmedisinske foreningene til å ivareta intensjonene som ligger i den nye strukturen?

– Det krever særlig organisatorisk innsats, tror jeg, samt at faglig kvalitet og utvikling blir prioritert. Den nye strukturen krever at det jobbes godt innad i den enkelte forening for å skape en bevissthet og en motivasjon for å delta i et slikt arbeid.

I utgangspunktet er de fleste spesialforeningene interessert i og opptatt av sitt eget fag, men kanskje ikke så veldig opptatt av hva de andre spesialforeningene gjør. Ledelsen i foreningene må derfor jobbe med motivasjonsarbeid, sier han. Samtidig har Legeforeningen en utfordring i å få ledelsen i de fagmedisinske foreningene til å se nytten av en tettere tilknytning til Legeforeningen og at den faglige profilen blir tydeligere.

– Når det gjelder den enkelte fagmedisinske forening, så er det stor forskjell på hvordan de ulike foreningene er strukturert. Spesialforeningene har til nå hatt svært ulik profil når det gjelder det organisatoriske.

Det kan også være en forskjell på den posisjonen de har hatt som spesialforeninger. Samtidig må nok foreningene også jobbe med sin forståelse eller identitet som fagmedisinsk forening innad i Legeforeningen.

– Mange spesialforeninger har følt at de forvalter sitt eget fag alene eller helt fritt, og har ikke sett seg som en del verken av Lege-

foreningen eller noe annet. Jeg tror noen foreninger vil fortsette med sitt ypperlige faglige arbeide, uten å la seg påvirke av Legeforeningen. Den faglige identiteten og selvforståelsen vil derfor være en utfordring både for å forstå situasjonen og hvordan Legeforeningen skal bruke den. Det kommer mye an på hvordan de enkelte foreningene er opptatt av fagutvikling og hvordan Legeforeningen makter å inspirere og stimulere og påvirke de fagmedisinske foreningene til å delta i fagutvikling, sier Bjarte Stubhaug.

Styrket kvalitets- og forbedringsarbeid

Norsk psykiatrisk forening har hatt tett tilknytning til Legeforeningen gjennom flere ulike prosjekter. Hvilken betydning tror du dette har hatt for profileringen av faget?

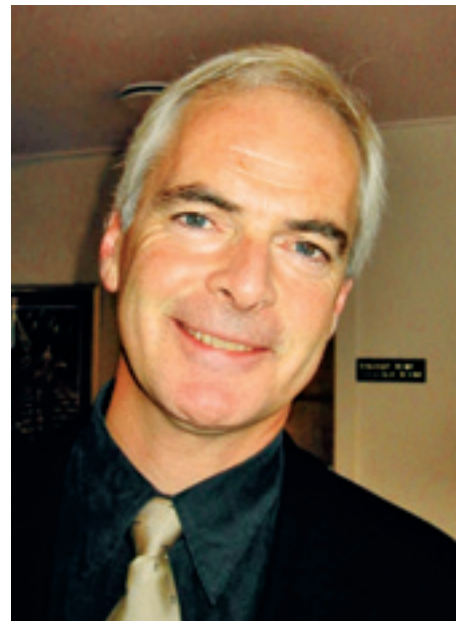
– Selve den faglige utviklingen i psykiatrifaget har i stor grad foregått uavhengig av Legeforeningen, tilknytningen har mer gått på det helsepolitiske enn på rent faglige problemstillinger. Foreningens helsepolitiske profil har fått utvikle seg gjennom et tett samarbeid med Legeforeningen. Det har vært veldig positivt. Samtidig har de mange gjennombruddsprosjektene innen psykiatri, som Legeforeningen har satt i gang, både hatt stor betydning for kvalitetsarbeidet og for norsk psykiatri generelt sett – også tverrfaglig (1).

Men Legeforeningen har nok også gjort seg nytte av spesialforeningen ved at man har kunnet vise seg som en troverdig helsepolitisk aktør i et så spesielt fagfelt som psykiatri. Det ser vi ikke minst gjennom de to statusrapportene *Psykiske lidelser – faglighet og verdighet* og *På helsa løs – når rusbruk blir misbruk og misbruk blir avhengighet*.

Men Legeforeningen har dessverre generelt lite faglige ressurser til å stimulere de fagmedisinske foreningene når det gjelder fagutviklingsarbeid. Vi håper derfor at foreningen gjennom den nye organiseringen, nå kan legge til rette for dette gjennom stimulering, organisering og økonomiske midler.

Uklare forventninger

– Rent allment tror jeg det er det litt vanskelig å si noe om hvilke forventninger de fagmedisinske foreningene vil ha til den nye ordningen. Det skyldes ikke minst at de i utgangspunktet har svært ulikt ståsted. Gjennom den nye organiseringen får vi jo et partnerskap, men vi vet vel ikke helt hva det skal innebære. – Jeg tror foreningene har

Medlemmene må føle at Legeforeningen har ment noe med endringen, sier Bjarte Stubhaug. Foto Lise B. Johannessen

forventninger om at de skal få hjelp og støtte av Legeforeningens store organisasjon til de ulike aktivitetene som de driver og skal drive med, og at de ønsker å kunne bruke organisasjonens ressurser. Det forventes kanskje også at Legeforeningen skal ha et integrert perspektiv på medisinfaget, og at en må klare å dra de ulike fagområdene sammen på en helhetlig måte. Norsk eller moderne medisin er preget av liten felles medisinsk tenkning, så der har Legeforeningen en utfordring.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk